

Слово Боже *(на неділю)*

Ряд.: Апостол:

Рим. 103 зач. 10, 1-10.

Браття, бажання мого серця і моя молитва до Бога за них, щоб вони спаслися. Я бо їм свідчу, що вони мають ревність Божу, та вона нерозважна. Не розуміючи Божої справедливості й шукаючи установити свою власну, вони не покорилися справедливості Божій. Бо мета закону – Христос, на оправдання кожного, хто вірує. Мойсей про праведність, що від закону, пише: той, хто його виконує, буде ним жити. Справедливість же, що від віри, так говорить: не кажи у твоїм серці: хто зійде на небо?, тобто Христа звести додолу, або: хто зійде в безодню?, тобто щоб вивести Христа з мертвих. Що, отже, вона каже?

Близько тебе слово: в твоїх устах і в твоїм серці, тобто слово віри, що ми проповідуємо. Бо коли ти твоїми устами визнаватимеш Господа Ісуса і віруватимеш у твоїм серці, що Бог воскресив його з мертвих, спасешся, бо серцем вірується на оправдання, а устами визнається на спасіння.

Ряд.: Євангеліє: Мт. 28 зач. 8, 28 – 9, 1.

Одного разу, коли Ісус прибув на той бік, у край гадаринський, зустріли його два біснувати, що вийшли з гробів, такі люті, що ніхто не міг перейти тією дорогою. І стали кричати:

– Що нам і тобі, сину Божий? Прийшов еси сюди, щоб нас мучити перед часом?

Оподаль же від них паслося велике стадо свиней. Біси попросили його:

– Як ти нас виганяєш, пошли нас в оте стадо свиней.

– Ідіть! – сказав їм.

І вийшли з них, і ввійшли у свиней. Тоді все стадо кинулося з кручі в море й утопилось у хвилях. А пастухи втекли і, прибігши в місто, все розповіли, і про біснуватих. І ось все місто вийшло Ісусові назустріч, і, побачивши його, попросили, щоб відійшов з їхніх околиць.

Сівши у човен, він переплив і прибув у своє місто.

Смерть святих первоверховних апостолів

...

Настав 64 рік. Нерон шалів, просто знемагав від нудьги. Щоб розважитися, він наказав підпалити Рим, і три чверті міста з усіма багатствами, божницями, палатами – все згоріло, а імператор споглядав, як йде з димом майно людей, при цьому наспівував пісеньки, ще й велів себе хвалити за це. Та народ почав обурюватися. І треба було на когось звалити вину за підпал міста. Тоді жиди скористалися з нагоди і підкинули думку, що це вчинили християни. Неронові тільки й того треба – враз Римом полетіла чутка, що місто спалили християни, ті самі, що, за жидівським наклепом, убивають малих дітей і їдять їх тіло та п'ють їх кров. Імператор наказав якнайжорстокіше розправитися з християнами. Тоді виявилось, що християн у Римі на той час було сотні тисяч. І на сотні тисяч можна нараховувати жертв того першого переслідування, що, мов полум'я, охопило Римську імперію. А Нерон мав видумати для них найлютіші муки.

Тисячі християн, зашитих в овечі шкіри, виводили на арену і пускали на них зграї диких голодних псів. А святі мученики йшли на смерть з молитвою на устах, вони клякали посеред арени і співали похвальні пісні на честь свого Спасителя. Дикі леви і зголоднілі ведмеді пожирали християн, жорстокий натовп шалів, та не лякав тих, які хотіли бути змелені зубами диких звірів, як зерно в жорнах, на жертву Богові, своєму Відкупителю.

Ніч... Світ Божий покрила тьма. Лиш у палатах Нерона гримить музика, чути г'яні безсоромні співи. Народ натовпами валить, аби подивитися на нове видовище. Із землі стирчало тисячі високих паль, а на кожній з них, обвиту полотном і соломою, було прив'язано людину. Верх тої одежі покривали китиці з рож. Старці, мужі, жінки, молодь, малі діти – суцільний людський ліс. І ось під'їжджає сам імператор, в оточенні своїх поплічників і череди безсоромних жінок, – а натовп вітає його шаленим ревом. Враз усі ті стовпи спа-

лахнули вогнем, полум'я з живих смолоскипів піднеслося до неба – це християни гинуть у пекельних муках. Через кілька днів знову тисячі їх гинуть на хрестах, а в'язниці і підземелля все ще переповнені християнами, бо смерть одних повертає до життя, правди, Любови й віри інших. Казиться пекло, скажеш Нерон, а з катакомб безнастанно підноситься до неба чиста молитва.

А в тому часі у тих катакомбах навчав пастир пастирів – святий Петро, якому Христос передав своє стадо, якому наказав пасти свої вівці. Він старечими руками благословляв тих, що йшли на смерть за Христа Спасителя. Тоді ж поряд з ним стояв і святий Павло. Ці два апостоли мають більшу силу, як Нерон зі своїм військом, їхня зброя – правда і любов, якими вони здобувають світ.

Але вірні остерегалися, щоб намісник Христа не потрапив у руки мучителів. Вони вмовили його піти з Риму і затаїтися до спокійніших часів. Апостол Петро – як оповідає нам святий Амвросій – хоч і прагнув постраждати за Христа, однак послухав умовлянь вірних, бо в ті тяжкі часи його життя і його наука була незамінна. Раннього ранку, вийшовши на гористу околицю Риму, враз він побачив перед собою Христа Спасителя, що прямував до Риму. Святий апостол припав на коліна, простягнув руки і запитав: "Куди ідеш, Господи?"

"Іду до Риму. Якщо ти покидаєш багатостраждальне стадо, то я піду вдруге дати розіп'яти себе за нього", – пролунала в тиші відповідь Христа Спасителя, і видіння зникло.

Тоді святий Петро повернувся до Риму і навчав аж до хвили, поки його не ув'язнили і замкнули у страшній Мамертинській в'язниці. У той самий час туди кинули і святого Павла.

Обидва верховні апостоли і тут, у в'язниці, в кайданах, продовжували проповідувати слово Боже. Святий Павло написав у в'язниці Друге послання до Тимотея і Послання до ефесян.

Обидва апостоли готувалися до смерті.

Святий Петро знав, що тепер мають сповнитися слова, які сказав йому Спаситель: "Істинно, істинно говорю тобі: Коли ти молодший був, то підперізувався сам і ходив, куди сам бажав. А як постарієшся, то руки свої простягнеш, і підпереже тебе інший та й поведе, куди ти не схочеш" (Йо. 21, 18).

І справді, тепер апостол Петро підперезаний кайданами і перед ним лиш одна дорога – дорога, що веде до мученицької смерті. І святий апостол Павло також закінчив свій подвиг. П'ять разів його бичували жиди, три рази били різками, каменували, тричі він потрапляв у кораблетрощі. Зневага, образи, нужда, голод, постійні подорожі пустелями, морями, озерами, горами – все це не підірвали його любови до Христа Спасителя. Він міг тепер сміливо сказати: "...час мого відходу настав. Я борюся доброю борнею, скінчив біг – віру зберіг. Тепер же приготований мені вінок справедливости, що його дасть мені того дня Господь, справедливий Суддя; та не лише мені, але всім тим, що з любов'ю чекали на Його появу" (2 Тим. 4, 6-8).

Обидва знали, що впаде Нерон, руїною стане Колізей, де тисячами гинуть християни,

і свята правда переможе, а хрест своїми раменами пригорне весь світ. І так сталося.

Настав день 29 червня 67 р., коли ці два світила Христової Церкви мученицькою смертю закінчили свій земний подвиг. Святого Петра спочатку побили різками, а потім розіп'яли на Яникулі, однак він попросив розіп'яти його головою вниз, бо вважав себе недостойним такої смерті, якою помер Спаситель. А святого Павла, як громадянина Риму стяли мечем. Тіло святого Петра поховали його учні Маркел і Апулей при Авреліанській дорозі, а згодом святі мощі було перенесено до катакомб. Тіло святого Павла поховали при Остійській дорозі. Голови обох верховних апостолів спочивають у Латеранській церкві. Одна частина мощей святого Павла спочиває у храмі святого Петра, а друга за містом, де спочатку було поховано його тіло, – у храмі святого Павла.

Над гробом святого апостола Петра зведено найбільшу і найкращу церкву, яку коли-небудь бачив світ, – собор святого Петра.

Більше читайте в джерелі

І. Я. Луцик, "Життя святих, ... «Свічадо», 2013

Розумій молитву

1. Добове коло (Часослов)

У Повсякденних часах вірні, усвідомлюючи труднощі й небезпеки дня, благають Господа про допомогу. У Великопосних часах молільники споглядають Розп'ятого Христа, черпаючи від Нього силу нести щоденний хрест, щоб стати співучасниками відкуплення людського роду. Царські часи зосереджують увагу молільників на найбільших спасительних подіях: Різді, Богоявленні та Страстях і Воскресінні.

Перший Час служать наприкінці Утрені, оскільки він разом з Утренею позначає початок дня в молитві «Христе, Світло істинне, що освітлюєш і освячуєш кожну людину, яка приходить на світ. Нехай позначається на нас світло обличчя Твого, щоб у ньому ми побачили Світло неприступне». Третій Час служать

6. Інші богослужіння добового кола

на спомин години, коли Святий Дух зійшов на апостолів. «О третій годині, – навчає святий Василій Великий, – слід ставати до молитви і збирати братію, хоча б кожен і був зайнятий своїми обов'язками. Згадуючи дар Святого Духа, який отримали апостоли о третій годині, усі однодушно поклоняємося, щоб і ми стали достойними духовного освячення, і просимо, щоб Святий Дух став наставником і учителем в усьому, що корисне, за словами Давида: «Не відкидай мене від обличчя твого, духа твого святого не відбирай від мене» (Пс. 51 (50), 13), а в іншому місці: «Хай дух твій добрий мене веде по землі рівній» (Пс. 143 (142), 10). А по молитві знову вертаймося до праці».

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 551-552

Розклад богослужінь

**Понеділок 13.07 - Собор свв. славних і всехвальних
дванадцяти апп.**

07:30 – Божественна Літургія

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

**Вівторок 14.07- Свв. безсрібників і чудотворців Косми і
Дам'яна.**

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

**Середа 15.07 - Положення чесної ризи Пресвятої
Владичиці нашої Богородиці у Влахерні.**

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Четвер 16.07 - Св. мч. Якінта

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

**П'ятниця 17.07 – Св. Андрея, архієп. Критського,
Єрусалиміта. Прп. Марти**

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Субота 18.07 - Прп. Атанасія Афонського.

Прпмч. Тарсикії Мацьків.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення)

18:00 – Вечірня та Утрєня **НАЖИВО від Живе ТБ**

**Неділя 19.07 – Нєділя 6-та по Зісланні Святого Духа.
Прп. Сисоя Великого.**

07:30 – Божественна Літургія

09:00 – Божественна Літургія

11:00 – Божественна Літургія **НАЖИВО від Живе ТБ**

18:00 – Вечірня, Акафіст

Sobor.Help

Допомога в часі карантину

Спільнотою Виноградник з числа вірних Патріаршого собору Воскрєсіння Христового УГКЦ в м. Києві започатковано соціальну ініціативу Sobor.Help.

Мета нашої ініціативи полягає в бажанні заспокоїти, морально і молитовно підтримати, дати надію, проявити любов, а головне – реально допомогти людям з найбільш вразливих категорій, особливо в часі пандемії COVID-19.

Безкоштовна гаряча лінія:

0 800 337 471.

Також зв'язатися з нами можна, написавши на e-mail:

sobor.help@gmail.com

facebook.com/Sobor.Help/

На Facebook-сторінці можна більше ознайомитися з нашими успіхами та по бажанню долучитися до помочи.

Потурбуйтеся про своїх ближніх.

Подяка!

Цілковите видання цього вісника здійснюється завдяки щедрій пожертві **Пана Якова Б.** та інших людей.

Ласкаво просимо читачів молитись за усіх жертводавців "Вісника Собору".

Дякуємо за всіляку підтримку, яка надходить від Вас для добра Церкви! Хай Господь щедро винагородить Вашу доброту!

Душпастирі тижня

о. Андрій Напряк - (067) 671 30 36

о. Богдан Чурило - (097) 309 68 69

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,

о. Григорій Березюк

visnyksoboru@gmail.com

(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA97305299000026004006804715
рахунок в УАН/980

Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

 [sobor.ugcc.church](http://www.sobor.ugcc.church)

  @sobor.voskresinnia

 cathedral.ugcc@gmail.com

 t.me/sobor_voskresinna (067) 653-07-31

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна